

מרבינו מרן בעל אילת השחר שליט"א

לעילוי נשמת היקר חיים בן ציון ז"ל בן יבלחט"א ר' אברהם צבי טובי שליט"א

כמה השמות בנאש לאילן ק"

העיר הרה"ג ר' יוסף כהן שליט"א לפי דברי מרן שרבי חנינא בן דוסא הביא בדוקא אבן כדי שיהי לו חלק "בבנין הבית", והרי בית המקדש כבר היה בנוי, וכמו שמתחיל המדרש בעצמו שראה אותם מעלין נדרים ונדבות לירושלים, וא"כ מה יעשו עם האבן. והשיב רבינו שהאבן הזאת תהי' לעת הצורך כשתתקלקל אחת מהאבנים שנבנו.

ומה שנתבאר שבא ללשכת הגזית לשאול כי לא הבין האיך יקרה נס, ואינו מבואר מה שאל. ביאר רבינו שהיות וידע שצריך דוקא מעשה בני אדם כדי לבנות את בית המקדש, היה בטוח שאי"ז מלאכים, רק בני אדם, וא"כ מחוייב ליתן להם שכרן, וכיון שנעלמו האנשים נמצא שיש כאן גזל בהבאת האבן, ובא לשאול ללשכת הגזית אם האבן תהי' כשרה לבית המקדש כך, ועל זה השיבו לו שהיו מלאכים, ואין חיוב שכר שכיר. [והביאור האיך מועיל באמת מלאכים, מבואר בפנים].

תיקון טעות: מש"כ שם בעמוד 2, בקטע המתחיל ואנחנו רוצים וכו', צריך לדעת שברוחניות אי אפשר לעלות בטירחא גדולה וכו', צ"ל "בלי" טירחא גדולה.

ברכת האילנות בשבת

לענין ברכת האילנות, אמר שאפשר לכתחילה לברך ברכת האילנות בשבת.

חגורה להאיר מתוך השיכה

כאשר באו בימים אלו לפני רבינו מ טובי העיר לייקוואד עם שאלה בנוגע לחגורה שלובשים על הבגד העליון עם צבע הניכר בחושך, [מפני סכנת הולכי דרכים], אם מותר ללבושו בשבת, ואין חשש טלטול כיון שכבר חגור עם חגורה אחת על המכנסים.

השיב רבינו דכיון שיש בגד מפסיק מותר ללבוש ע"ז עוד חגורה כמבואר במ"ב סי' ש"א. [וכן היה נוהג רבינו בשבת [כשהיה יוצא לתפילה בבהכנ"ס] לחגור את המטפחת על הכתונת שהיה לובשה באופן שהיתה חוצצת על גבי החגורה הקימת. ואמר שלימדו רבי משה סלובייצ'יק וצ"ל אופן מיוחד האיך לחבר את שתי ראשי המטפחת יחד בלי לעשות שום קשר, וכך היה מקפיד לעשות].

מעניני דיומא

בזמנינו שמנקים את הבית הדק היטב לקראת הפסח, מן הדין יש לפזר פתיתים לפני בדיקת חמץ, כדי שלא ברכתו לבטלה ועל דרך מש"כ לחוש לזה בשער הציון סי' תל"ב סקי"ב. וצריך לעוטפם היטיב עם נייר וכדו' כדי שלא יתפזרו פירורים על הארץ.

ויש ליתן חתיכה אחת גדולה "שיש בה כזית" היות ולהרבה פוסקים אין חיוב בדיקה על פחות מכזית. ויראה שאדם אחר יפזר את הפתיתין ולא הבודק עצמו. ועצה טובה שמי שמניח את הפתיתים ירשום לעצמו את המקומות שהניח, כדי שאם לא ימצאו אח"כ אחד מהם, ידע לנכון את מקומו.